



Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1752. usque ad
Annum 1757 - Cum Appendice ad Annos 1744. 1745. 1748

Luxemburgi, 1758

LIV. Quæ, & qualis conveniat exemptio ab Archiepiscopi Neapolitani
jurisdictione, Hospitali S. Angeli a Nido nuncupat., ejusdemque Ecclesiæ,
& personis, decernitur & declaratur. 4. Octobris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74789](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74789)

concessionis gratiæ, novæque dispensationis, habuisset, nullâ habita consideratione notitiæ supervenientis post concessionem Brevis; ea quippe superveniens superveniret post sublatum ope novæ dispensationis duplici gratiæ gradus impedimentum.

Tertium caput expenditur: & probatur, mulierem scivisse novum impedimentum tempore concessionis gratiæ.

Judicium itaque Congregationis pro nullitate Matrimonii approbatur, & transitus ad secunda vota permittitur.

Datum 27. Septembris 1755.

§. 8. Post hæc nihil aliud remanet, quàm, ut videatur, an tempore concessionis gratiæ Violantes haberet notitiam novi impedimenti: Cumque ex documentis, & testibus quacumque exceptione majoribus demonstratum sit, quod Violantes impedimenti notitiam, ante concessionem, & tempore concessionis gratiæ, habuerat, & habebat, & omnia parabat necessaria pro instauranda controversiâ super nullitate Matrimonii in vim novi impedimenti, cui in primo Brevi non fuerat derogatum; nedum approbamus Congregationis Concilii judicium ultimo loco prolatum pro nullitate Matrimonii, sed hoc nostro Decreto inter acta Congregationis Concilii aservando, & per Literas Apostolicas in forma Brevis etiam corroborando, dicimus, & pronunciamus, Matrimonium contractum inter Violantem Josephum Enriquez de Almada, & Aloysium Franciscum Sanchez de Baena, nullitatis vitio laborare, & quatenus aliud Canonicum non obstat impedimentum, posse utrumque ad alia vota transire.

Datum apud S. Mariam Majorem die 27. Septembris 1755.

BENEDICTUS PP. XIV.

LIV.

Quæ, & qualis conveniat exemptio ab Archiepiscopi Neapolitani jurisdictione, Hospitali S. Angeli a Nido nuncupat, ejusdemque Ecclesiæ, & personis, decernitur & declaratur.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. Pontificis studium in componendis inter Personas Ecclesiasticas controversiis.

PRÆCLARUM semper fuit, ac laudabile, opportuno consilio adversus ea occurrere, quæ Divinum cultum imminuere, bonumque publicum perturbare videntur, eas præsertim controversias Apostolica auctoritate dirimendo, quæ animorum disensionem in rebus Ecclesiasticis foventes, mutua caritatem labefactant, & quasi fontes sunt aliorum innumerabilium malorum. Quamobrem sæpe Nos Prædecessorum Nostrorum exemplis inherentes, quamquam gravissimis aliis curis, quæ ab Apostolico ministerio disjungi nequeunt, assidue implicati sumus, haud tamen prætermisimus causas disensionum hujusmodi ad Nos advocare, illas diligenter examinare, nostrisque oculis perscrutari, ac cognoscere. Quos quidem conatus, laboresque Nostrorum, qui veræ solidæque pacis auctor est Deus, pro sua in Nos immensa benignitate approbare & benedicere dignatus est; nam inter illas, vel Ecclesias, vel personas, ad quas Decreta Nostra direximus, in speratam ante concordiam, non sine magno Nostrorum ipsarumque partium gaudio, vidimus plenissime restitutam.

Vetustissimæ controversiæ inter Archiepiscopos Neapolitanos, & Deputatos Sedilis a Nido.

§. 2. Porro ejusmodi conditionis ac naturæ, cum adhuc in minoribus versaremur, eam controversiam existimavimus, quæ sæpius excitata est inter Deputatos Sedilis, quod a Nido appellant, & Archiepiscopos pro tempore Ecclesiæ Neapolitanæ; eo quod in varios diversosque sensus distraherentur tum Literæ quædam

Apostolicæ felicis recordationis Prædecessoris Nostri Martini Papæ V. die 24. Aprilis anno 1426., seu veriori tempore, datæ & bonæ memoriæ Reynaldum S. R. E. Cardinalem Brancaccium nuncupatum, quum hic Hospitali S. Angeli a Nido in Civitate Neapolis tunc temporis pene dirutum a fundamentis restituere, novaque dote, ex bonis sibi a Deo collatis, ditare proposuisset: tum nonnulla pro ipsius Hospitalis administratione non ita multo post ab eodem Cardinali Apostolica auctoritate statuta die 11. Martii 1427. tum demum aliud Apostolicum Breve similis recordationis Prædecessoris patris Nostri Pauli Papæ III. expeditum ex officio Cardinalis Penitentiarii. Itaque quum disensiones istæ nec longi temporis diuturnitate molliori, nec decretis seu resolutionibus Ven. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum extingui potuerint; quin potius novissimis temporibus magis magisque visæ fuerint recrudescere, eo quod reperta dicebantur vetusta quædam documenta, quæ vel incognita prius erant, vel non satis probata; propterea, quum primum Dilectum Filium Nostrum Antoninum S. R. E. Presbyterum Cardinalem Serfaliu nuncupatum, modernum ex concessione & dispensatione Apostolica Neapolitanæ Archiepiscopalis Ecclesiæ Præfulem, & coram, & per litteras, proclivem propensumque deprehendimus ad ea probanda, atque amplectenda, quæ a Nobis in gravi hoc negotio decernerentur, & ex corde cupere, ut finis aliquando tot litibus imponeretur, quas Archiepiscopi Prædecessores non alio sustinuerant animo, nisi ut ipsis vitio verti non posset, quod jura Ecclesiæ suæ indefensa reliquissent: hæc omnia statim Carissimo in Christo Filio Nostrum Carolo utriusque Sicilia Regi Illustri denunciavimus, qui non modo propositum Nostrum commendavit, sed etiam pietate, quæ præditus est, maxima, studioque Religionis incensus, magno opere Nos impulit, ut illud quamprimum executioni mandarem.

§. 3. Quare Causam & litem, quæ inter Cardinalem Archiepiscopum ex una parte, & ab alia inter Sacristam seu Rectorem Hospitalis & Ecclesiæ SS. Angeli & Andreæ a Nido, ac illius Gubernatores in Urbe Neapolis (cujus quidem litis verum statum hic pro expresso haberi volumus) cum omnibus & singulis incidentibus, & emergentibus, annexis, & connexis, rebusque aliis tam deductis, quam non deductis, a quocumque Judice, Tribunali, & Congregatione, & præsertim a prælaudata Congregatione Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, ad Nos ipsos advocantes, eamque omnino suppressantes, & extinguentes; motu proprio, ex certa scientia, & matura deliberatione Nostra, ac de plenitudine Apostolicæ Auctoritatis declaramus atque decernimus, virtute dictarum litterarum in limine foundationis, seu reedificationis concessarum a Martino V. Prædecessore Nostrorum, ad supplicationem dicti Reynaldi Cardinalis Brancacci, nec non aliarum Pauli III. similiter Prædecessoris, dictorumque Statutorum, sive Ordinationum ejusdem Cardinalis Brancacci;

§. 4. In primis Hospitali S. Angeli a Nido, ejusque Ecclesiæ exteriori, nec non Oratorium, seu Cappellam interiorem, bona, redditus, jura, & pertinentias cujusvis generis universas, fuisse, & esse pleno jure exempta a quocumque dominio, visitatione, potestate, & jurisdictione tam Ordinaria, quam delegata Archiepiscopi pro tempore Civitatis Neapolis, nobisque, & S. Sedi Apostolicæ immediate subiecta.

§. 5. Rursus & secundo loco: Ad Universitatem Nobilium memorati Sedilis a Nido spectare

Uade primum extortæ.

Frustra ad easdem eradandas hæcenus adlaboratum.

Has omnes ad se avocavit, suppressitque Pontifex.

Per opportunas Literas Apostolicas & Statutorum Hospitalis subiectas declarationes.

Exemptio Hospitalis, ejusdemque Ecclesiæ, Oratorii, bonorum &c. ab Ordinaria & Delegata Archiepiscopi jurisdictione.

Dumviro-rum Electio-rumque in administrandis redditibus auctoritas.

& pertinere jus eligendi quolibet anno duos ex eorum gremio Nobiles Viros, quorum unus sit semper de Domo de Braccacis; hisque duobus, ut praefertur, electis, competere jus, & potestatem omnes fructus, redditus, & proventus, obventiones, & legata ad dictum Hospitalis, Ecclesiam, & Cappellam quovis modo pertinentia, & quae pertinebant in posterum exigendi, petendi, recipiendi, & de receptis quietandi, necnon recepta pro commodo, & utilitate dictorum Hospitalis, Ecclesiae, & Cappellae, ac Ministrorum illis infervientium expendendi, & dispensandi, prout ipsis videbitur expedire, & necesse erit, in quocumque iudicio agendi, experiendi, respondendi, & proficiendi.

Forum est eligere Sacristam, seu Rectorem Hospitalis.

§. 6. Praedictos duos Nobiles, ut supra electos, & in posterum eligendos habere insuper jus & potestatem deputandi atque eligendi in Sacristam, seu Rectorem Hospitalis, & Ecclesiae, unum Clericum, seu Presbyterum ad nutum, & voluntatem ipsorum quocumque amovibilem, qui tamen tempore ipso deputationis huiusmodi, sit, ac reperiatur ab Ordinario suo rite, & canonice ordinatus, consuetique litteris testimonialibus super vita, & honestate, ab ipso suo Ordinario debite ac de recenti munitus.

Nec non viginti quatuor tantum Clericos, seu Presbyteros eidem infervientes.

§. 7. Item dictos duos Nobiles habere jus, & potestatem eligendi, ultra memoratum Sacristam, seu Rectorem, alios viginti quatuor, sed non ultra, Clericos, vel etiam Presbyteros, pro servitio ipsius Hospitalis, ejusque Ecclesiae, & Oratorii, nec non pro cura, & custodia Bibliothecae, ad ipsorum nutum & voluntatem quocumque similiter amovibiles: dummodo tamen sint, & unusquisque eorum sit ab Ordinario suo, & supra rite, & canonice ordinatus, ejusque litteris testimonialibus de recenti munitus, & quatenus eligantur Presbyteri, dummodo illi, & unusquisque eorum habeant a Curia Archiepiscopali licentiam, quae nondum expiraverit, celebrandi in Civitate, & Dioecesi.

Itidemque & decimo sexto Ministros Laicos, omnes ad nutum amovibiles.

§. 8. Habere etiam dictos duos Nobiles jus, & potestatem eligendi ad eorum nutum, & voluntatem quocumque amovibiles, & cum assignatione congrui Salarii sexdecim, & non ultra, Ministros Laicos, pro servitio Infirmorum, curaque & custodia Hospitalis, Ecclesiae, & Bibliothecae, prout ipsi duo Nobiles, & Sacrista, seu Rector ordinarint.

Dumviro- rum exemptio a quacumque jurisdictione Archiepiscoporum quoad gestam administrationem.

§. 9. Praeterea dictos duos Nobiles esse, & intelligendos esse, quoad administrationem ipsis incumbentem, liberos totaliter & exemptos a quacumque visitatione, correctione, & jurisdictione tam Ordinaria, quam delegata Archiepiscopi; ita ut ipsi Archiepiscopo neque de bonis, & redditibus Hospitalis per eos administratis, neque de legatis Hospitali relictis, aut in posterum relinquendis, etiam cum onere Missarum, rationem ullam reddere vel exhibere teneantur; sed solum finito anno, teneantur de receptis, & expositis, ac gestis, & administratis, rationem & computum suis successoribus reddere, ac eis, quod superest, assignare; & si aliquid mali gesserint, aut administraverint, vel aliqua inter eos discordia orta fuerit, declaramus atque decernimus, spectare ad Universitatem Nobilium dicti Sedilis, vel ad quinque Nobiles per illam deputandos jus & potestatem eos coercendi, & compellendi ad debitam satisfactionem absque ulla ingerentia Archiepiscopi, salva dumtaxat, ut infra, auctoritate Sedis Apostolicae.

Similis exemptio Sacristae seu Rectoris aucto infervientis.

§. 10. Item declaramus, atque decernimus Sacristam, seu Rectorem Hospitalis a duobus Nobilibus, ut supra, electum, toto tempore, quo in huiusmodi Officio permanserit, esse, atque in-

telligendum esse totaliter exemptum a quacumque visitatione, & jurisdictione tam Ordinaria, quam Delegata Archiepiscopi, Nobisque, & Sedi Apostolicae immediate subjectum.

§. 11. Item esse similiter exemptos a quacumque visitatione, & jurisdictione tam Ordinaria, quam Delegata Archiepiscopi, praedictos vigintiquatuor Clericos, seu etiam Presbyteros, nec non dictos alios sexdecim Ministros Laicos, qui memoratis duobus Nobilibus, ut supra, electi fuerint pro servitio Ecclesiae, Hospitalis, & Bibliothecae pro toto tempore, quo unusquisque ipsorum in Officio sibi assignato permanserit; ita quod Archiepiscopus ratione delicti, vel contractus, aut rei, de qua agitur, ubicumque committatur delictum, in eatur contractus, aut res ipsa consistat, nullam possit in eorum personas, & bona jurisdictionem, potestatem, visitationem, seu dominium, nec jure Ordinario, nec jure delegato, exercere, vel ab ipsis computum, seu rationem exigere.

Itidemque & 14. Clericorum, seu Sacerdotum, aliorumque 16. Ministrorum.

§. 12. Utque hac in parte omnis in posterum, circa numerum, & personas exemptorum, turbarum occasio praeventive submoveatur, Sacristae seu Rectori Hospitalis pro tempore existentis districte injungimus, ut Sylabum seu Rotulum diligenter conficere, & quoties propter mutationem personarum opus fuerit, renovare iudem teneatur, in quo scripta sint nomina, & cognomina singulorum vigintiquatuor Ecclesiasticorum, & sexdecim Laicorum praedictorum, ipsumque Rotulum propria manu subscriptum, & sigillo Hospitalis munitum Nuntio Apostolico Neapoli residenti, ut cum pro notitia ad Archiepiscopum transmittere possit, tradere, & co-signare debeat: ita ut nemo ex praedictis Ecclesiasticis, & Laicis utcumque electis, & deputatis a dictis duobus Nobilibus, exemptione aliqua, nisi post huiusmodi consignationem gaudere, & multo minus aliquis five Clericus, five Presbyter, qui intra praefixum numerum dictorum vigintiquatuor, in Rotulo, ut supra, consignato, descriptus non reperiatur, exemptionem aliquam allegare possit, vel intuitu alicujus Cappellaniae, vel ex quo pro sua devotione, aut recepta etiam consueta elemosyna, vel denique ex alio quovis titulo, seu praetextu, ad Ecclesiam exteriorem Hospitalis, five ad Oratorium, & Cappellam interiorem, accesserit, aut accedat pro celebrandis inibi Missis, aut aliis Divinis Officiis peragendis. Hos enim omnes, tanquam nullo pacto exemptos, volumus, atque decernimus, ut ne quidem ad celebrandas Missas in Ecclesia, seu Oratorio admittantur, nisi exhibita Sacristae seu Rectori consueta licentia Curiae Archiepiscopalis celebrandi in Civitate & Dioecesi, quae nondum expiraverit.

Praefati Clerici, seu Presbyteri, Laicique Ministri quando- nam expr. fla exemptione gaudere incipiant.

§. 13. Declaramus itidem, atque decernimus, Rectorem, seu Sacristam Hospitalis a duobus Nobilibus, ut supra, electum, toto tempore, quo in huiusmodi Officio duraverit, habere potestatem & jurisdictionem super dictos vigintiquatuor Clericos, seu Presbyteros, nec non super dictos sexdecim Laicos Ecclesiae, Hospitalis, & Bibliothecae addictos, cisque respective infervientes, postquam tamen in Rotulo, ut supra, consignato descripti fuerint, & non prius; ipsosque corrigendi, puniendi, excommunicandi, & omnem jurisdictionem Ecclesiasticam in eos exercendi, quotiescumque contingat, ipsos in delictum, seu crimen aliquod incidere.

Itidem omnes Rectores jurisdictioni subiciantur.

§. 14. Item declaramus, atque decernimus Sacristam, seu Rectorem, & alios vigintiquatuor Ecclesiasticos in Rotulo descriptos, si Presbyteri fuerint, posse suas invicem, atque Infirmorum

Rectoris a- liorumque Sacerdotum factas in audientis Confessionis.

1755.

ibidem decumbentium, nec non etiam dictorum sexdecim Ministrorum Laicorum Sacramentales Confessiones audire, & Sacram Eucharistiam, atque Oleum Sanctum in ipso Hospitali, & respective in ejus Oratorio, vel Ecclesia eidem ministrare, atque alia facere, quae circa haec necessaria fuerint, & opportuna: dummodo tamen ab Archiepiscopo approbati fuerint, vel generaliter ad Confessiones audiendas in Civitate, & Dioecesi, vel etiam in genere pro Hospitalibus; & dummodo insuper Oleum Sanctum Infirmorum per eos quotannis accipiatur, consueto ritu, & tempore, ab Ecclesia Cathedrali Metropolitana, quemadmodum illud accipiunt, & accipere tenentur Regulares, & caeteri exempti.

Accedere non tenentur ad Processiones ab Archiepiscopo quocumque jure indictas.

Suas ipsi Processiones an, & quomodo ducere debeant.

Indulgentias publicare, dimissorias concedere, atque id genus attentare prohibentur.

Reactoris facultas exercitia spiritua lia exhibendi.

Limitata facultas exponendi semel in mense Sanctissimum Sacramentum irrequirit Archiepiscopo.

§. 15. Item Rectorem seu Sacristam praefatum, nec non dictos alios vigintiquatuor Clericos seu Presbyteros, Hospitali, ut supra, addictos, non teneri accedere neque ad Synodum, neque ad publicas & generales Processiones, aut alias quasvis functiones Ecclesiasticas, ab Archiepiscopis pro tempore jure Ordinario, sive etiam Delegato indicendas; & quatenus ipsi Processionem aliquam facere velint, posse eas facere, dummodo faciant tempore diverso ab illis indictis ab Archiepiscopo, easque ducant prope muros Ecclesiae, exterioris dumtaxat. In ea vero Processione, quam Sacrista, & Presbyteri Hospitalis facere solent die Festo S. Candidae, ad effectum accipiendi illius Imaginem sive statuam ab Ecclesia Metropolitana, declaramus atque decernimus teneri eos observare Ordinem & formam, quam caeteri omnes observant, quando ob eandem causam accipiendi status suorum Patronorum accedunt ad ipsam Ecclesiam Metropolitanam.

§. 16. Item declaramus, atque decernimus, Sacristae, seu Rectori Hospitalis nullo pacto licere, & multo minus alicui ex dictis vigintiquatuor Ecclesiasticis, Indulgentias, seu Jubileum publicare, aut litteras dimissorias ad Ordines alicui, etiam ex ipsis vigintiquatuor, concedere, aut publicare Monitoria pro rebus subtractis, aut deperditis, aut reos extrahere ab eorum Ecclesia, & Hospitali, aut vestibus, vel insignibus Praelatis inter ipsam Ecclesiam, & Hospitali, & multo minus extra illa, uti, & generaliter nullam aliam sibi assumere facultatem, praeter eas, quae in hisce nostris litteris exprimuntur.

§. 17. Eidem tamen Sacristae, seu Rectori de benignitate Apostolica concedimus, ut per se, vel per alium exercitia spiritua lia semel in anno, sed clausis januis intra Ecclesiam sive Oratorium Hospitalis, iis dumtaxat, qui exemptione, ut supra, gaudere debent, libere, & licite praebere possit, cum scientia tamen, atque intelligentia Nuntii Apostolici Neapoli residentis: alio vero quovis tempore, casu, & occasione, nolumus omnino, quod intra Ecclesiam, Oratorium, aut Hospitali praedictum, sive publice, sive privatim conciones habeantur, aut quod non exempti ad praedicta exercitia spiritua lia ullo unquam tempore admittantur, non obtenta prius, & qualibet vice licentia in scriptis ab Archiepiscopo.

§. 18. Ad haec eidem Hospitali de Apostolica benignitate similiter concedimus, ut semel in quolibet mense, idest prima die Dominica horis Vespertinis, Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum in ejus Ecclesia exteriori, absque alia Archiepiscopi licentia publicae adorationi exponi possit, servatis tamen legibus, & regulis ab Archiepiscopo praescriptis pro expositionibus hujusmodi rite peragendis in aliis Civitatibus Ecclesiis; & quatenus alio quocumque die, praeter diem, ut supra, praescriptum, Sanctissimum Sacramentum exponi velit, eo casu licentia in scriptis ab Archiepiscopo qualibet vice obtineri debeat.

§. 19. Uterius declaramus, atque decernimus exemptionem, qua supra fruuntur, & gaudent, fruique & gaudere debent dictorum litterarum Apostolicarum Martini V., & Pauli III. nec non Ordinationum, seu Statutorum praefati Cardinalis Brancacci, Hospitali, ejusque Ecclesia exterior, & Cappella interior, duo Nobiles Deputati, Sacrista seu Rector, nec non alii vigintiquatuor Clerici, seu Presbyteri, & sexdecim Ministri laici in Rotulo, ut praefertur, describendi a quacumque jurisdictione tam ordinaria, quam delegata, visitatione, potestate, & dominio Archiepiscopi, intelligendam semper esse, salva reverentia eidem Archiepiscopo de jure debita ab omnibus, & quibuscumque exemptis, non solum extra, sed etiam intra ipsum Hospitali, ejusque Ecclesiam, atque Oratorium.

§. 20. Ac tandem declaramus, atque decernimus dictam exemptionem, & respective jurisdictionem, quam superius competere diximus Sacristae, seu Rectori in dictis vigintiquatuor Clericos, seu Presbyteros, & alios sexdecim Laicos, puniendi, excommunicandi, & corrigendi; necnon facultatem eidem Sacristae, dictisque aliis Presbyteris attributam, excipiendi Confessiones Sacramentales ipsorum Exemptorum, atque infirmorum in dicto Hospitali decumbentium, prout etiam administrandi istem Infirmis alia Sacramenta Sanctissima Eucharistiae, & Extremae Unctionis, ac praebendi, ut supra, semel in anno januis clausis Exercitia Spiritua lia, atque exponendi semel in mense praelaudatum Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum, intelligi semper debere, salva in omnibus nostra, & Sedis Apostolicae auctoritate, cui, vigore ipsarum litterarum Martini, & Pauli Praedecessorum nostrorum, atque Ordinationum Cardinalis Brancacci, Hospitali ipsum cum suis personis, & bonis immediate subiectum est. Volumus propterea, ut Nuntio Apostolico in Civitate Neapolis residente, tamquam speciali Delegato ejusdem Sanctae Sedis, quandocumque liceat, & quoties ei opportunum videbitur, ipsum Hospitali, Oratorium, & Ecclesiam, ejusque Sacristam, seu Rectorem, aliosque tam Clericos, vel Presbyteros, quam Laicos a jurisdictione Archiepiscopi tam ordinaria, quam delegata, ut praefertur, exemptos, in iis, quae respiciunt divinum cultum, morum, vitaeque honestatem, & administrationem praedictorum Sacramentorum, ac doctrinae in Exercitiis Spiritua libus exponendae puritatem, & generaliter quoad omnia spiritua lia, visitare corrigere, & punire, & in eos quocumque jurisdictionis actus exercere, quos nomine S. Sedis exercet, atque exercere potest, ac debet in alios hujusmodi, qui in limine fundationis a potestate & jurisdictione suorum Ordinariorum exempti fuerunt, & Sedi Apostolicae immediate subiecti. Et haec omnia cum expressa declaratione quod ea, quae pro bono pacis, & ad extinguendas tot lites, quae non sine magna Civitatis perturbatione haecenus exarserant, huic Hospitali S. Angeli a Nido, ut praefertur concessa, & declarata fuerunt, ab aliis Civitatis Hospitalibus nullo pacto in exemplum trahi possint.

§. 21. Decernentes quoque has Nostras litteras & in eis contenta, & decreta hujusmodi etiam ex eo quod quicumque in praemissis, vel illorum aliquo quomodolibet interesse habentes, vel habere pretendentes ad hoc vocati & auditi non fuerint, aut ex quibusvis aliis causis, occasionibus, vel praetextibus, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quovis alio defectu notari vel impugnari, aut alias infringi, suspendi, limitari, vel eis in aliquo derogari nullatenus unquam posse: easque omnino sub quibusvis contrariis Constitutionibus, revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus gene-

1755.

Justissima praeservatio reverentiae & obsequii, Archiepiscopo ab omnibus, etiam exemptis, ubique exhibendi.

Recentitate omnes per nos ut supra exemptae declarantur immediate subiectae S. Sedis auctoritati & jurisdictioni.

Quae exiit pro tempore Apostolico Nuncio in Civitate Neapolis delegatur exercenda.

Amplissima clausula & decreta in praemissorum firmitate.

ralibus,

ralibus, vel specialibus, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac aliis quodcumque, & quibusvis de causis pro tempore factis, & faciendis minime comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, ac de novo concessas, semperque & perpetuo validas, firmas, & efficaces esse & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, perpetuo & inviolabiliter observari debere.

*Aliter iudicandi adempta facultas.

§. 22. Sicque, & non alias per quoscumque Iudices, Ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate, & potestate surgentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dicteque Sedis Nuntios, sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & desiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Efficacissima contrarium derogatio.

§. 23. Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, etiam de iure quæsito non tollendo, & prædictis Martini V., & Pauli III., aliisque Apostolicis quoruncumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, ac in Synodalibus, Provincialibus, & universalibus Conciliis editis, generalibus vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus, nec non quibusvis prædictæ Concilii Tridentini Interpretum, & aliarum eisdem S. R. E. Cardinalium Congregationum decretis, seu resolutionibus, Apostolica etiam auctoritate confirmatis, ac quibusvis actibus in contrarium præmissorum omnium, aut singulorum antiquitus, aut nuper factis, & iteratis, seu pluries & sæpe repetitis, nec non dicti Hospitalis, illiusque Ecclesiæ, & Domus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; præmissis quoque, aliisque privilegiis, indultis, & litteris Apostolicis, eidem Hospitali, & Ecclesiæ, ac Domui, illiusque Gubernatoribus, seu Deputatis prædictis, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores prædictos, & Sedem Apostolicam, vel alios quoscumque, quacumque dignitate ac auctoritate fulgentes sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam

derogatarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus, & aliis decretis in genere vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, concessis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita, observata inserti forent; præsentibus pro sufficienter expressis & insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentis, ad effectum validitatis, & executionis, ac observantiae omnium & singulorum præmissorum, hac vice tantum harum derogamus: illasque & illa juxta omnia & singula præmissa modificamus, limitamus, & reducimus; cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 24. Nulli ergo omnino Hominum liceat paginam hanc Nostræ avocationis, suspensionis, extinctionis, declarationis, concessionis, decreti, derogationis, modificationis, limitationis, & reductionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Sanctio penal.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quinquagesimo quinto, quarto nonas Octobris, Pontificatus Nostri Anno Sextodecimo.

Dat. 4 Oct. 1755. Pont. 16.

J. Card. Pro-Datar.

D. Card. Passioneus.

V I S A

De Curia J. C. Boschi.

Loco + Plumbi.

L. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

LV.

Celebratio trium Missarum Natalitio Christi die præcipuus Latine Ecclesiæ Ritus demonstratur: ideoque universim ab Orientalibus, præsertim vero ab Armenis Ligurno in Portu commorantibus, non usurpandus.

Ven. Fratri Nicolao Lercari Archiepiscopo Rhodiens. Congregationis Propagandæ Fidei Secretario.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Conscribenda Epistola occaso recensetur.

IN superiori ante proximum ad Nos habito accessu, retulisti, Te, in suspitione adductum, Sacerdotes Armenos Ligurno in Portu commorantes Sacro Natali Domini die tres unumquemque Missas in nationis suæ templo celebrare, non prætermisisse opportunas ad Pisanum Archiepiscopum dare litteras, ut certior fieres, nrm res, prout ferebatur, se haberet, & si ita quidem, ex quo tempore invaluerit usus, tria designato die offerendi Sacrificia; tibi que fuisse a memorato Præsule rescriptum; offerri ab Armenis Sacerdotibus in Ligurnensi suæ gentis Ec-

La Celebrazione delle tre Messe nel giorno di Natale si prova Rito privativo della Chiesa Latina, e perciò da non potersi usare generalmente dagli Orientali, ed in particolare dagli Armeni dimoranti in Livorno.

Ven. Fratri Nicolao Lercari Archiepiscopo Rhodiens. Congregationis Propagandæ Fidei Secretario.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

NELLA penultima udiienza, che Noi le dammo, Ella ci espone; che avendo avuto qualche barlume, che i Sacerdoti Armeni, che sono in Livorno, nella loro Chiesa nazionale nel dì del Santo Natale celebravano le tre Messe; non aveva tralasciato di scrivere a Monsignor Arcivescovo di Pisa, per sapere, se il fatto era vero; e da quanto tempo in qua; essendo vero, si fosse introdotto l'uso della celebrazione delle tre Messe nel giorno predetto; e che dal Prelato Pera stato risposto, celebrarsi dai Sacerdoti Armeni nella loro Chiesa nazionale in Livorno le

Racconto del fatto, che diede occasione di scrivere la presente lettera.